

Članak 135. stavak 1. točke (d) i (f) Direktive 2006/112 treba tumačiti na način da takve isporuke usluga ne ulaze u područje primjene tih odredbi.

⁽¹⁾ SL C 245, 28. 7. 2014.

Presuda Suda (peto vijeće) od 22. listopada 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Naczelny Sąd Administracyjny – Poljska) – PPUH Stehcamp sp. j Florian Stefanek, Janina Stefanek, Jarosław Stefanek protiv Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

(Predmet C-277/14) ⁽¹⁾

(*Zahtjev za prethodnu odluku — Porez — Porez na dodanu vrijednost — Šesta direktiva — Pravo na odbitak — Odbijanje — Prodaja koju je izvršio trgovac koji je smatran nepostojećim*)

(2015/C 414/09)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Naczelny Sąd Administracyjny

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: PPUH Stehcamp sp. j Florian Stefanek, Janina Stefanek, Jarosław Stefanek

Tuženik: Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

Izreka

Odredbe Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica koja se odnose na poreze na promet – zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za razrezivanje, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 2002/38/EZ od 7. svibnja 2002., treba tumačiti na način da se protive nacionalnom propisu kao što je onaj u predmetu u glavnom postupku, koji ne omogućava poreznom obvezniku pravo na odbitak poreza na dodanu vrijednost koji se mora platiti ili koji je plaćen za robu koja mu je isporučena na temelju toga što je račun izdao trgovac kojega, s obzirom na kriterije određene tim propisom, treba smatrati nepostojećim i na temelju toga što nije moguće utvrditi identitet stvarnog dobavljača robe, osim kada se na temelju objektivnih elemenata utvrdi da se pritom od poreznog obveznika ne zahtijevaju provjere koje nisu na njemu da je taj porezni obveznik znao ili morao znati da je navedena isporuka bila dio utaje poreza na dodanu vrijednost, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.

⁽¹⁾ SL C 303, 8. 9. 2014.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 21. listopada 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgerichtshof – Austrija) – New Media Online GmbH protiv Bundeskommunikationssenat

(Predmet C-347/14) ⁽¹⁾

(*Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2010/13/EU — Pojmovi „program” i „audiovizualna medijska usluga” — Utvrđivanje glavne svrhe audiovizualne medijske usluge — Usporedivost usluge s televizijskim emitiranjem — Uključivanje kratkih videofilmova u dijelu internetske stranice elektroničke verzije novina*)

(2015/C 414/10)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgerichtshof